

Ті, що тримають небо

Віталій Котеленець на правду з тих педагогів, хто присвятив себе освіті.

55 років працює, аби кожен учень міг із гордістю сказати: «Я закінчив Колківську школу»

Перше враження від цього закладу — навстіж відчинені двері у кабінеті директора. До цього тут уже звикли, лише новачки дивуються. Віталій Дмитрович Котеленець понад пів століття тут керує. А Колківська ЗОШ I — III ступенів — лицей — перший із опорних закладів Волині, що вибором довіри мати у своєму підпорядкуванні філії

Лариса ЗАНЮК

«ВІДЛІК ЗАГИБЛИХ У ЦЬЙ ВІЙНІ ПОЧАВСЯ САМЕ З НАШОГО СЕЛИЩА»

Розшукала керівника на третьому поверсі. 77-річний педагог вищої категорії, викладач історії, заслужений учитель України, який нагороджений нагрудними знаками «А. С. Макаренка», «Василь Сухомлинський», «Відмінник освіти України», запрошує мене на каву «по-колківськи» у свій гостинний кабінет, а я думаю: як можна затриматися на одному робочому місці понад пів століття? Людина ж, як риба, шукає кращого, а в школі, що не кажи, — постійні стреси.

— Я вам спочатку покажу наш музей, і ви зрозумієте, чим я живу всі ці роки. Керує ним теж історик, учасник війни в Афганістані Юрій Літвінчук, — розповідає директор і сам починає вести екскурсію від прапорів, привезених із «гарячих точок» колишніми учнями. Раптом стихає, показуючи на стенд: — Це ті, кого ми недорахувалися... Відлік загиблих у цій війні почався саме

« Я вам спочатку покажу наш музей, і ви зрозумієте, чим я живу всі ці роки. »

з нашого селища... Майор Леонід Полінкевич, Андрій Сохацький, — зітхає педагог. — Я бачив Андрія своїм наступником, він закінчив історик університету ім. Т. Шевченка, здібний був юнак.

І стиснувши серце в кулак, директор показує інші стенди з відомими особами, які навчалися в Колківській школі: народним артистом Олегом Мосійчуком, художником Данилом Довбошинським, який подарував школі 30 полотен, відтак тут задумали створити картинну галерею.

Закінчення на с. 5

Історична лавка професійного медика СІАМСЬКИХ БЛИЗНЮКІВ УСТІЖНО РОЗДІЛИТИ

Цікава ГАЗЕТА №63

І полетіли з неба... карасі, жаби, монети і трактор!

«ЦІКАВА» ЗА 15 СЕРПНЯ ЩЕ У ПРОДАЖУ

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 15 серпня:

І полетіли з неба... карасі, жаби, монети і трактор!

Шок: підлеглі Авакова підвішували чоловіка на трубі й били по чому бачили

Те, як вдалося розділити сіамських близнюків, — називають дивом

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

Отакі реалії

Фото kowel.rayon.in.ua.

Туалет на території музею Лесі Українки з діркою в підлозі принижує людську гідність

У XXI столітті соромно бачити таку вбиральню, як біля садиби Косачів, що в Колодяжному Ковельського району (на фото), — закладу, котрий відвідують сотні туристів

с. 8

РЕКЛАМА

ТЕРМІНОВО потрібні РОБІТНИКИ НА ЗБІР МАЛИНИ в Київській області.

3/п від 500 грн в день + премії
Виплата з/п гарантується.

Проживання надається безкоштовно
(063) 246-02-67, Максим

ПРОСТАТИТ, АДЕНОМА, ІМПОТЕНЦІЯ?

УНІКАЛЬНИЙ СПОСІБ ВИРІШЕННЯ

ЗАБУДЬ ПРО ПРОСТАТИТ НАЗАВЖДИ — ПОЗБУДЬСЯ ХВОРОБИ ЗАРАЗ!

Доброго дня! Мене звуть Віктор Федорович, мені 62 роки. Декілька місяців тому я прочитав книгу «Друге серце чоловіка». Можу сказати лише слова величезної вдячності її авторам — лікарям Іщуку та Лобанову. Скориставшись рекомендаціями з книги, я за два місяці позбувся простатиту, набагато спокійніше сплю (раніше по 7-8 разів за ніч бігав у туалет), забув про болю в промежині й відчув себе чоловіком — потенція нині, як у молодого.

Крім цього, помітив, що перестав хворіти на застуду, в мене покращився імунітет. Виявляється, метод, запропонований у книзі «Друге серце чоловіка», був відомий більше 2000 років тому, ним успішно користувалися наші предки, він повністю природний, а його ефективність я спробував на собі.

Увага! АКЦІЯ! До 10.09.2019 р. ціну на книгу знижено в 2 рази.
40 грн **20 грн** (поштові витрати сплачує отримувач).
Замовити книгу можна телефонами:
(067) 854-90-60; (050) 848-97-89; (044) 333-66-92.

SOS !!! ВАЖЛИВО !!!

Для ВОЛИНЯН, постраждалих у ПОЛЬЩІ

Спілка юристів Республіки Польща спільно з ГО «Клуб інтеграційного діалогу» проводять консультації щодо відшкодувань для волинян, що постраждали чи втратили близьких у Польщі протягом 1999—2019 років.

Якщо ви чи ваші друзі та близькі потрапили в ДТП у Польщі (водій, пасажир, пішоход, велосипедист), в тому числі ДТП в Україні (якщо один з учасників — власник транспортного засобу на польській реєстрації), чи постраждали або втратили близьких на роботі в Польщі внаслідок нещасного випадку протягом останніх 20 років — не позбавляйте себе шансу отримати всі належні вам відшкодування зі страхових фондів Республіки Польща.

КОНТАКТИ на Волині +38 0673702015, +38 0663073966.

Погляд

Олег КРИШТОФ,
спеціальний кореспондент
«Газети Волинь»

Біда прийшла надовго, оселилася в хаті й шматує душу

Зламалася машина, начальник затримує чесно зароблені гроші, а тут ще, як на зло, сестра травмувала руку... Начебто геть усе недобре. Втім, це світ без справжнього горя, і з нього не видно тих, хто живе по інший бік. Заважає гіпс, накладений на кінцівку близької людини, карбюратор, який годилося б замінити, і цей роздутий від відчуття власної значимості бізнесмен... Такі негаразди затуляють нам тих земляків, які поруч, але не живуть (тут треба інше дієслово)

І звати Леся Павлік, їй невдовзі 50. Вона з чоловіком Володимиром і дітьми-трійнятами мешкає у Скобелці Горохівського району. Володимир Якович підробляє ремонтами. Тримая худобу, вирощують городину, продають на базарі. А ще публікації про їхню родину збирають тисячі співчутливих лайків у фейсбуці (таких жовтих схематичних мармиз із крапелькою-сльозою). Справа у тому, що їхня дев'ятирічна донька Вікторія живе у постійних муках.

«Дитячий церебральний параліч, подвійна геміплегія, когнітивна недостатність, симптоматична епілепсія, кіста лобно-тім'яних ділянок обох півкуль головного мозку, внутрішня компенсована гідроцефалія» — це те, що записано у їхніх медичних документах. А в дійсності дівчинка постійно мусить приймати міцні знеболювальні препарати і ледь не щодня, а то й тричі за ніч, у неї трапляються епілептичні напади. «Ви не уявляєте, що це таке, біда чорна, дитина повністю «відключається», кам'яніє», — каже пані Леся. Вона спочатку боялася робити ін'єкції, мовляв, як колоти свою кровинку, а вже зараз звикла. Між іншим, жінка сама свого часу помітила, що з малечю щось не так. Адже коли трійню виписували з пологового будинку, про страшний діагноз доньки подружжя не знало. Втім, уже на перших місяцях життя було очевидно, що Вікуса відстає в розвитку від братика й сестрички. Тоді Павліки привезли у свою хату цілий лікарський консиліум і почули те, у що вірити зовсім не хотілося.

Нині приймати Вікторію на реабілітацію відмовляються не лише українські, а й польські медики, перешкода — постійні епілептичні напади. Але є шанс полегшити життя дівчинки, і Леся та Володимир у нього вірять (що дивовижно): лікувати Вікторію погодилися в ізраїльській клініці (звісно, не безплатно).

Як сільська українська родина має зібрати понад сто тисяч доларів, уявити важко. Вони стукають в усі двері скрізь, щотижня просять про публікацію на нашому сайті, поширюють ті матеріали у соцмережах і отримують лайки. Якби за ці позначки хтось платив хоча б по долару, давно б збрали необхідну суму...

Звісно, такої і ще більшої біди (якщо можна порівнювати) у світі багато, а ще — безліч шахраїв, які наживаються на чужому горі, та, думаю, не варто через це проходити повз тих, хто заганий долею у глухий кут.

Рахунок у ПриватБанку 5168 7427 1002 1423, мама Павлік Леся Олексіївна, тел. 097 873 16 63.

Пряма мова

Володимир В'ЯТРОВИЧ, голова Українського інституту національної пам'яті, про ставлення наших громадян до війни:

Коли ми говоримо про те, що українці подорослішали через війну, це правда, але це стосується тільки тих, кого вона зачепила, — тих, хто воював, їхніх близьких, волонтерів.

Натомість дуже велика кількість людей як дивилася на своє життя через телевізор, так і продовжує це робити. Для них що Майдан, що війна — це реаліті-шоу, яке можна перемкнути на щось більш спокійне.

Мені здається, зараз дуже багато українців заявляють, що втомилися від серіалу «війна», і хочуть повернутися до «95-го кварталу». Тому й купилися на дешеві запевнення про те, що забудемо про війну і все стане добре. Але вона нікуди не зникла, і дуже жорстко нагадує про себе періодично.

Тема № 1

І навіть польський маршалек став на коліно перед українським Героєм

Минулої суботи у селі Вовчицьк Маневицького району поховали Олександра Колбуна, який загинув у зоні ООС. 20-річний юнак, у котрого було досить непросто дитинство, віддав життя, виконуючи громадянський і військовий обов'язок у Луганській області

Марина ЛУГОВА

Зібрались усі односельчани, щоб провести в останню земну дорогу Олександра. Про це написав на сторінці у фейсбуці голова Маневицької райдержадміністрації Андрій Линдюк.

«Хочу віддати належне і подякувати спікеру польського сенату Станіславу Карчевському, який, перебуваючи в нашому районі, знайшов час і особисто приїхав віддати шану Герою — українському солдату, котрий загинув у російсько-українській війні. Дуже приємно, коли один із найвищих посадовців Республіки Польща знає і усвідомлює, що наші військові боронять не тільки незалежну Україну, а й усю Європу! — зазначив він. — Маршалек польського сенату став на коліно перед українським солдатом! Вічна пам'ять герою-захиснику України».

До речі, того дня у Костюнівці на Маневиччині відзначали 21-шу річницю Харцерської служби пам'яті на Сході. З цієї нагоди і перебував на Волині Станіслав Карчевський, який взяв участь в освяченні дерев'яної каплиці на честь польських легіонерів, торік реконструйованої за віднайденими фото оригінальної каплиці міжвоєнного часу.

Станіслав Карчевський знайшов час, щоб особисто віддати шану бійцю-волинянину.

«**Наші військові боронять не тільки незалежну Україну, а й усю Європу!**»

А минулої п'ятниці у селі Соснівка Пнівненської сільської ради Камінь-Каширського району в дорожньо-транспортній пригоді трагічно загинув учасник АТО 27-річний Андрій Приходько, котрий того дня повертався мотоциклом від своєї нареченої. Військову службу в зоні бойових дій на Сході України він проходив у 2015 році, певний час перебуваючи, як говорили його побратими, у самому пеклі війни. Живим та неушкодженим повернувся Андрій до мирного життя в своєму рідному селі, де його чекали, молячись до Господа, рідна мати-вдовиця та шестеро братів і сестер.

«У скорому часі після завершення Успенського посту, — повідомляється на сторінці у фейсбуці Камінь-Каширського благочиння, — у цій родині планували справити Андрієві весілля, але судилося зовсім інакше. 17 серпня на подвір'ї батьківської хати собором духовенства було звершено чин заупокійного відспівування новоспочилого Андрія. Поминання молитву очолив камінь-каширський благочинний протоієрей Стефан Михалюк, якому співслужили настоятель місцевої парафії протоієрей Іоанн Фазан та прибулі священнослужителі».

P.S. За дві доби (14 і 15 серпня) на Донбасі загинули чотири військовослужбовці, хоча офіційно повідомили тільки про одного. Інформацію з приводу цього, яка надійшла із різних джерел, подано на сайті ukr.lb.ua. ■

Новини краю

У ПРИКОРДОННІ БУДЕ ЧИСТІШЕ

Проблема несанкціонованих і неконтрольованих звалищ відходів на території, прилеглий до міжнародного автомобільного пункту пропуску «Ягодин», вирішена

Богдана КАТЕРИНЧУК

Служба автодоріг Волинської області уклала договір з Рівненською об'єднаною територіальною громадою на суму 193 тисячі гривень для забезпечення благоустрою у прикордонні, зокрема прибирання та вивозу сміття. Після підписання угоди очільник громади Володимир Крижук провів нараду за участю працівників КГ «Рівне», на якій вирішили встановити додаткові контейнери для відходів. І вже минулої п'ятниці чотири працівники підприємства приступили до роботи.

Доручення щодо очищення від сміття прилеглої до МПП «Ягодин» території, зазначається на сайті Волинської ОДА, виконував обов'язки голови обласної державної адміністрації Олександр Киричук дав під час виїзної наради на Любомльщині. ■

ГОРІЛКА ЗРОБИЛА СИНА ВБИВЦЕЮ

Трагедія сталася минулої середи ввечері в селі Колона Іваничівського району

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, 36-річний чоловік у власному будинку побив свого 61-літнього батька. Від отриманих травм той помер. Злощасливця затримали. Після оголошення йому про підозру у вчиненні правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 115 (умисне вбивство) Кримінального кодексу України, буде вирішуватися питання щодо обрання міри запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. ■

У 200-300 мільйонів доларів оцінюють річний оборот тінювих бурштинових копалень Рівненщини. Про це йдеться в економічному огляді «Чемпіонат України з інвестицій» спецпроєкту видання «Кореспондент.net». Якщо цей бізнес буде легалізовано, очікується бум переробки та супутніх виробництв. А з огляду на близькість до ринків ЄС дуже привабливим є розміщення в області складальних та інших підприємств.

Доброго дня вам, люди!

Фото enve.ua.

Художниці, яка бачить крізь стіни Сонце, — 55!

Уже багато років, як хвороба прикувала Валентину Михальську до візка, і вікно простої селянської хати у селі Хворостів Любомльського району стало чи не єдиним її «виходом» у світ. Чимало неповторних пейзажів, які художниця нам подарувала, народилося саме завдяки йому. Але якось на їхньому обійсті звели господарську будівлю. Вийшло — напроти цього вікна. І навколишній світ для Валентини враз закритися...

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ

... У день 55-річчя самотньої волинської художниці Валентини Михальської за столом у її маленькій кімнаті-храмі, яка вся потопала у картинах та іконах, друзі заговорили про ту стіну. Хтось запропонував її знести, хтось — повісити на ній якийсь життєствердний банер чи самим розмалювати. Навіть надійшла жартівлива ідея, щоб гості, які приїжджають до художниці, ставили на ній автографи.

— Я люблю цю стіну, — раптом обірвала мову Валентина. — Вона вже моя. Знаю напам'ять кожну цеглинку, кожну тріщинку на ній. Кожна тріщинка відає усі

Фото Сергія БОЯРЧУКА.

«Поруч мама — який ще може бути кращий подарунок на 55-річчя!» Мало хто міг стримати сльози, коли дівчата-подруги із Хворостова заспівали на ювілей для них «Доки жива мати...»

мої думки і секрети: за кого молюся, за кого боюся, що мені болить і від чого радію... А головне — за цією стіною я бачу Сонце! Люди, там таке красиве Сонце!!! І небо!!! Якби ми всі могли бачити за стіною Сонце, то, напевне, й Україна наша була б сьогодні не такою.

Ще одне свідчення: журна-

лістську премію «За служіння суспільству» імені Степана Сачука, лауреаткою якої є Валентина Михальська, вручають людям, котрим болить доля рідного краю.

Пані Валентино, нам потрібні не тільки Ваші малюнки. Нам не вистачає Вашого слова. Слова Людини, зітканого із Сонця і Любові. Будьте!!!

Двір загублених іграшок

Я натрапила на нього випадково і завмерла від несподіванки. На одній із вулиць Львова просто неба — музей залишених забавок і речей, що відслужили. Він з'явився тут завдяки одному мешканцеві

Лариса ЗАНЮК

Якось Василь Петрович знайшов на подвір'ї дві забуті іграшки і поклав їх під дах, але по них так ніхто й не повернувся. А з часом інші сусіди почали зносити сюди непотрібні цяцьки, і їх стало ну дуже багато. Можна взяти собі ту, яка сподобалася, а можна просто побавитися. Василь Петрович встановив тут гойдалку, пісочницю, змайстрував фонтан, зібрав кілька старих сервантів, на них стоять вазони, а на зовнішніх стінах будинку — картини. За роки у дворі загублених іграшок збиралася ціла галерея плюшевих зайчиків, ведмедів, пупсів, машинок... Є тут і пара чобіт, і старі музичні інструменти... Недолік цієї своєрідної експозиції — хіба незахищеність від негоди. Під дощем речі намокають і забруднюються. Відвідувачі по-різному відгукуються про цю колекцію. Для одних цей двір — повернення в дитинство, для інших — кладовище непотребу. Жаль зашкарублених від зміни погоди і вже не пухнастих звірят, які з вицвілих на сонці сервантів зазирають у душу: чи є ще там місце для чогось щирого, дитячого. Аж ні — усі дивлять-

Фото Дарини ЗАНЮК.

Тут ціла галерея плюшевих зайчиків, ведмедів, пупсів, машинок.

ся, фотографують і йдуть своєю дорогою з власною оцінкою побаченого. Тож, як будете у Львові, поїдьте до двору загублених іграшок трамваем № 6, що прямує до площі Старий ринок. І наче на машині часу потрапите у забуте дитинство.

Золоті слова:

«Жити по совісті дуже важко, а жити, як усі, — дуже легко і виходить якось само собою. Є гарна приказка: Боже — дороге, бісове — дешево, і ось на це дешево всі й кидаються».

Священник

Олександр ЕЛЬЧАНІНОВ.

21 СЕРПНЯ
Сонце (схід — 6.11, захід — 20.33, тривалість дня — 14.22).
Місяць в Овні, Тельці. 20–21 дні Місяця.
Іменинники: Григорій, Зосим, Мирон, Омелян, Сава, Леонід, Федір.
22 СЕРПНЯ
Сонце (схід — 6.12, захід — 20.31, тривалість дня — 14.19).
Місяць у Тельці. 21–22 дні Місяця.
Іменинники: Матвій, Олексій, Дмитро, Марія, Іванна, Антон, Григорій.

На пероні серпня

У долоні літа падають зорі, мов золоті сльози гарячого серпня. Готуються до вирію птахи

Ольга ЧОРНА

І ми відлітаємо... Хтось — у мрії та сподівання. Хтось — на чужину. Хтось — у Вічність... Стоїмо на пероні серпня, обійнявши поглядом рідне небо. — Будь для нас погідним, — шепечемо серцем. А небо просить дощу, аби змити втому і відпочити від спеки.

Стигле літо стелить жовті обруси з раннього опалого листа. Пригощає яблуками, грушами і сливами, яким ще не пора бути спілими. Бо вони — пізні, осінні.

— Куди ти поспішаєш, світку? — запитуємо у дня, який ще недавно був ранком, а вже вкладає спати сонце.

— А куди ви так поспішаєте, люди? — запитує день, намагаючись нас зупинити, аби не пройшли мимо долі, літа, квітки, яка розцвіла саме для когось із нас...

... — Як скоро минає життя, — кажемо із сумом.

... — Як швидко ви пройшли повз мене і майже не помітили, — зітхнув учорашній день, дивлячись услід часу, який майнув, наче видиво, залишивши окрайчик літа...

Погода

«У білім плині, в трепетанні райдуги спинився час?»

У серпневу спеку і дійсно здається, що, як у вірші Романа Лубківського, літо буде завжди. Але за вікном уже 20-те число його останнього місяця. Тож можемо лише, за словами поета, потішити себе надіями «що серпень цей іще не одпалав...»

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Лесі Пасічник, **21 серпня** — мінлива хмарність, короткочасний дощ, гроза, вночі — місцями. Вітер південно-східний, 7–12 метрів за секунду, вдень пориви — 15–20. Температура повітря вночі — 13–18, удень — 23–28 градусів тепла. **22-го** — мінлива хмарність, без істотних опадів. Вітер північний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 10–15, удень — 20–25 градусів тепла.

Температура води у річці Стир — 22, а в озері Світязь — 20 градусів.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 21 серпня було 2000 року — плюс 34, найхолодніше — 1977-го — 7 градусів тепла.

У Рівному **21 серпня** без опадів, температура повітря — 21–27 градусів тепла, **22-го** — дрібний дощ, температура повітря — 18–20.

Анекдот

Нарешті хлопчик!

— У нас після трьох дівчаток нарешті народився хлопчик!

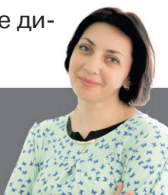
— Вітаю! І на кого схожий?

— Не знаю, ми на обличчя ще не дивилися.

Ведуча рубрики

Лариса ЗАНЮК.

Тел. 72-38-94.

Пульс тижня

ЧИ КУРСУВАТИМЕ ПОТЯГ
«ХЕЛМ – ЗДОЛБУНІВ»?

Мер Хелма звернувся до залізничної компанії PKP Intercity і в Міністерство інфраструктури своєї країни з проханням щодо відновлення залізничного сполучення між містами

Валентин СТАВСЬКИЙ

Оператором перевезень є Укрзалізниця, яка скасувала маршрут в односторонньому порядку. У відомстві сказали, що ведуть перемовини про його відновлення. Також міністр інфраструктури Польщі Анджей Адамчик зазначив, що особисто просив міністра інфраструктури України Володимира Омеляна посприяти у вирішенні цього питання.

Нагадаємо, з 9 червня потяг «Здолбунів — Хелм» курсує лише до прикордонного Дорогуська, бо сторони не домовилися про сплату податку на пально-мастильні матеріали. Як повідомляв директор департаменту організації внутрішніх і міжнародних перевезень Укрзалізниці Олександр Красноштан, поляки вимагали, аби українська сторона платила за пальне, яким заправляють потяг, якщо його об'єм перевищує 200 літрів. В Укрзалізниці відмовилися. Між Дорогуськом і Хелмом забезпечено транспортування пасажирів автобусами. ■

ХТО ПІДПАЛИВ ІНОМАРКУ?

Повідомлення про те, що на вулиці Романа Шухевича в Рівному горить автомобіль, до правоохоронців надійшло 18 серпня опівночі

Богдана КАТЕРИНЧУК

На місці події, інформує відділ комунікації поліції, встановили, що транспортний засіб «Ford S-Max» був припаркований у дворі багатопверховок та належить 46-річній рівнянині. За фактом умисного пошкодження майна шляхом підпалу розпочато розслідування за ч. 2 ст. 194 Кримінального кодексу України. Правоохоронці вилучили сліди змиву із характерним запахом паливно-мастильних матеріалів. У рамках провадження вони встановлюють осіб, причетних до злочину. ■

БИВ І ЧАРКУ НАЛИВАВ

Конфлікт між подружжям, яке 6 літ жило у цивільному шлюбі, виник ще 14 серпня. Від завданих ушкоджень 31-річна жителька Перебродів Дубровицького району Рівненщини у ніч на 16 серпня померла

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Слідчо-оперативна група на місці події встановила, що жінка разом із на 13 років старшим чоловіком зловживали алкоголем та перебували тимчасовими заробітками. Зі слів односельчан, глава сімейства часто піднімав руку на співмешканку, але та нікуди не зверталась. Так сталося і 14 серпня. Після застілля між парою виникла сварка, господар кілька разів ударив жінку, вона впала. Він підняв її і поклав на ліжко. Наступного дня потерпіла скаржилася на болі в животі, до медиків не зверталася і разом із кривдником продовжувала розпивати спиртні напої. Близько 3-ї години ночі чоловік помітив, що співмешканка не подає ознак життя і викликав місцевого фельдшера. Однак медик уже нічим не змогла зарадити.

У ЛЮБЕШОВІ ВІДРОДЖУВАЛИ
УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЮ

В рамках проекту «Територія майстерності» на базі районної філії Волинського обласного центру зайнятості пройшов майстер-клас із виготовлення ляльки-мотанки

Мирослава СЛИВА

Його провела Людмила Турик, яка створює обереги вже 4 роки. За цей час у її доробку з'явилося близько 1500 робіт. Пані Людмила неодноразово брала участь у виставках «Авторська лялька» та проводила майстер-класи. Перша її робота зараз в Італії. Найчастіше замовлення надходять із Київської та Львівської областей, здебільшого для дітей у садочки. Для виробів Людмила Іванівна використовує лише натуральний матеріал. Присутнім повідомили, що для гри така забавка виготовляється тільки з ниток, а лялька на здоров'я — з трав, зокрема з полину, любистку, череди тощо. ■

Отакої!

Містяни обурені: між задумом (на фото ліворуч) і його реалізацією — велика різниця.

ПАМ'ЯТНИК ГЕРОЯМ СХОЖИЙ
НА... ФАЛОС?

На площі Героїв Майдану в Здолбуніві, що на Рівненщині, встановили монумент загиблим під час Революції гідності. Його звели після конкурсу проєктів, у якому перемогу здобула, отримавши винагороду в 1500 гривень, робота Вадима Вакулінського. На площі, за задумом автора, мала бути біла свіча з вогнем у вигляді тризуба та написом «Пам'яті Героїв». Те, що встановили, здолбунівчан обурило

Левко ЗАБРІДНИЙ

Дехто одразу почав вимагати, аби пам'ятник негайно знесли, бо він, зазначають, ображає Героїв. Замість білого стовпа, як передбачалося за ескізом, виконавці встановили більш «монументальний» сірий. Зверху він має заокруглену форму і «крапельки воску», які стікають. Багатьом такий пам'ятник нагадав чоловічий статевий орган під час еякуляції.

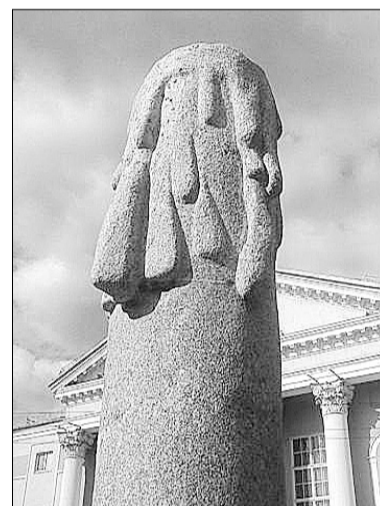
Відповідальним за встановлення пам'ятного знака є комунальне підприємство міськради «Здолбунівське», проте сам монумент придбали в житомирській підприємниці Наталії Рожик. За сірий стовп

та елементи до нього їй заплатять із міського бюджету 100 000 гривень.

Вигляд пам'ятника, втім,

«За сірий стовп та елементи до нього заплатять із міського бюджету 100 000 гривень.»

ще зміниться. У «Здолбунівському» зазначають, що він не завершений, адже ще прикріплять вогонь зверху, а також зроблять нічне освітлення. Чому свіча стала сірою, а не білою, як у проєкті,

У мерії міркують, як бути далі: переробляти монумент чи зносити?

у «Здолбунівському» теж пояснюють. Мовляв, мармур раніше імпортували з Уралу, а тепер його в Україні немає — обійшлися тим матеріалом, що був.

У міськраді Здолбунова тепер думають: відмовитися від скульптури взагалі чи вимагати у виконавців переробити пам'ятник. ■

Резонанс

Взяли хабарника на другому «транші»

Співробітники Служби безпеки України у межах протидії системній корупції викрили злочинну діяльність інспектора відділу прикордонної служби «Висоцьк» Луцького прикордонного загону

Іванна ПОЛІЩУК

Оперативники встановили, що він налагодив механізм отримання грошей від громадян за сприяння у незаконному перевезенні з України до країн Євросоюзу тютюнових виробів. Співробітники СБУ задокументували факт вимагання сержантом від місцевого жителя неправомірної вигоди у сумі 15 тисяч гривень за «допомогу» у переправленні через державний кордон 25 ящиків цигарок. Правоохоронці затримали прикордонника після одержання другого «траншу» хабара у розмірі десять тисяч гривень. Раніше було зафіксовано отримання зловмисником першої частини неправомірної вигоди.

У межах провадження, розпочатого за ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України, тривають невідкладні слідчі дії для встановлення інших ймовірних фактів протиправної діяльності інспектора.

Заходи з викриття злочинних дій прикордонника проводилися спільно з територіальним управлінням ДБР у Львові за процесуальним керівництвом військової прокуратури. ■

Цього разу «заробити» не вдалося.

Ті, що тримають небо

Фото Лариси ЗАНЮК.

Шкільний дендропарк на честь Героїв Небесної сотні «виріс» спочатку в серці директора.

Фото із сайту ОЗНБК «Колківська ЗОШ І-ІІІ ступенів-лицей».

Із Віталієм Дмитровичем говорити можна про все на світі: усе йому цікаво, усе його хвилює.

55 РОКІВ ПРАЦЮЄ, АБИ КОЖЕН УЧЕНЬ МІГ ІЗ ГОРДІСТЮ СКАЗАТИ: «Я ЗАКІНЧИВ КОЛКІВСЬКУ ШКОЛУ»

Закінчення. Початок на с. 1
Лариса ЗАНЮК

Стенди музею розповідають про зв'язки із зарубіжними закладами. Цього року колківські школярі знову їздили в Польщу, а польські — сюди. Тішаться тут президентськими стипендіатами, призерами олімпіад, як-от Данило Касперський, котрий здобув гран-прі на всеукраїнському форумі з біології.

... А в кабінеті директора вже парує запашна кава «полківська».

— Спробуйте, таку готують лише в нашій школі, — запрошує Віталій Дмитрович і розсекречує рецепт: — Заварюємо німецьку каву і додаємо шоколад у порошок (привозить колишній учень). Трішки кориці, можна граминку солі й перцю, верхки. Коли частуємо нею гостей із Польщі, вони кажуть, що ми своєю кавою перевершили Львів, — тішиться сивочолий директор. А я роблю висновок: смак цього напою залежить ще й від того, хто готує і з ким ним смакуєш. Тут вона надзвичайна, наче імідж школи.

— Все життя мав ціль, щоб кожна дитина з гордістю казала: «Я закінчила Колківську школу», щоб навчання було

на рівні міста, аби учням було цікаво і батьки не боялися заходити, а вчителів хотілося йти на роботу, — розповідає Віталій Дмитрович. — Приємно чути від колишнього учня, який зараз у Києві, що віддав би свою дитину в цю школу. Серед наших випускників є і пілоти, і вчителі, і лікарі, механіки, артисти та художники — нема хіба космонавтів. Коли

хіка, меблі завдяки співпраці з лісгоспом. Я мав підтримку і від батьків, не приховую, що і від обласних та районних начальників. Коли стали першою опорною школою в області, отримали 4 мільйони гривень, автобус, унаочнили навчальну базу, кабінети, замінили вікна. Тепер до нової української школи готові і матеріально, і морально.

«Коли б ми так поставили ідеологію патріотизму, як у свій час комуністи, то не було б сепаратизму.»

1972-го прийшов сюди, тут навчалось 1572 учні в чотири зміни, не було як і провітрювати. Почали будувати нове приміщення. У 1977-му його відкрили, для оформлення кабінетів замовляли в художніх майстернях Луцька, збудували інтернат, будинок для вчителів. Можна очікувати віддачі, коли працівник забезпечений. І за весь час жоден педагог не розрахувався. Хоч у часи перебудови мусили і брати гроди, й утримувати господарство. Я лише просив: «Тільки не опускайтеся, будьте вчителями!» Сьогодні у школі близько тисячі учнів, 140 педагогів, із них 80% — наші випускники. Три комп'ютерні класи, оргте-

«МИ НЕ ДІЛИМО ДІТЕЙ НА ГІРШИХ І КРАЩИХ»

Тут однозмінне навчання, з 16-ї години працюють гуртки (їх близько 40, і всі безкоштовні: духовий оркестр, шкільне лісництво, художня студія «Палітра», фольклорне «Перевесло», драматична студія «Лицедії», танцювальна «Калинонька», ансамблі, хор, туризм, футбол, молодіжне об'єднання «Пласт»). Аж до 22.00 школа не зачиняється.

— Ми не ділимо учнів на гірших і кращих, як міські гімназії чи лиці, але 80 % школярів вступає на державну форму навчання, — каже з гордістю Віталій Дмитрович. — Прихо-

дять похвальні листи з вишів, наших учнів відзначають за володіння англійською. Бо даємо міцні знання, і мовний табір давно діє, волонтери Корпусу миру приїжджають. Уже 15 літ дружимо з польським лицеем у Згежу, обмінюємося досвідом. Співпрацюємо з німецьким містом Бюнде. Учителів важливо не зашторитися, йти в ногу з часом... 20 років тому педагог заходив у клас і запитував, хто не прочитав твір, а тепер — хто прочитав, і кількість рук однакова. Але діти не стали обмеженішими, вони знають багато з інтернету. А от коли б ми так поставили ідеологію патріотизму, як у свій час комуністи, то не було б сепаратизму. Україна — провідна європейська держава з власними унікальними ідеями. Нашим державним діячам ставлять пам'ятники в Європі, у Франції дають присягу на Євангелії з Києва. А якщо взяти нобелівських лауреатів, вихідців з України, то їх чи не найбільше. Наші учні повертаються з-за кордону з перемогами. Цей цвіт треба плекати. А він гине на Сході... За вікном — дендропарк на честь Небесної сотні. За одну ніч виникла ідея його створити на знак вдячності молодим героям. Часто запрошуємо учасників АТО до школи, щоб

ділилися з нами, і нам їх підтримати треба. Що вони пережили! І не раз чули чиновницьке: «Я тебе туди не посилав!»

ПРО ЧИТАЦЬКІ ТА ЖИТТЄВІ ВПОДОБАННЯ ПАНА ДИМТРОВИЧА

Віталій Дмитрович народився в 1942-му в Тюмені у сім'ї військових. Мама родом із Ніжина, пішла на фронт Другої світової вагітною, чоловік загинув під Ржевом. 1947-го повернулася із сином в Україну. А на Волинь Віталій Котеленець потрапив через любов до історії.

— У Ніжині не було історичного факультету, тому вступив у Луцьк і залишився на Волині, — пригадує чоловік. — Надія Іванівна, моя дружина, родом із Колок, була вчителькою мови, логопедом, коли перейшли з нею з Топільного в Колки. Мама не уявляла, як це її синів не бути в армії, і я пішов служити вже одруженим. Обороняв Москву в спецназі, в ракетних військах і подумати не міг, що будемо з росіянами воювати. Нам так затьмарили мозок. Уже після інституту дізнався, хто такий Михайло Грушевський, а учням стараюся доносити те, чого не пишуть у підручниках. Удома маю солідну бібліотеку. «Граніт не плавиться» — перша правда про концтабори, «Зелена Брама» Євгена Долматовського — про перші роки війни, «Хмара» — про Жукова, де його відверто названо м'ясником. Захоплююся газетою «День» і ще зі студентських років передплачую «Волинь», роблю вірізки, ділюся враженнями з колегами. А відпочиваю, читаючи історичну літературу. Мама, пройшовши війну, казала: «Ти не уявляєш, що таке знати кирзові чоботи». Але тільки не ходили ноги українця? Сибір кістками козаків вкритий, яких загнав туди Петро Перший. За Союзу нам говорили, що ми живемо в багатій країні, ще крок — і переженемо Японію й Америку. І де тепер ми, і де Японія, Америка? Вже зараз можна було б до них наблизитися, якби олігархи не несли свої гроші на Кіпр, а будували власну країну. Але душа їхня не тут. А ми їм пробачаємо, дивимось чийсь «Світське життя», забуваємо, що війна триває.

... Дякую за каву «полківська», а Віталій Дмитрович запрошує приїздити ще в шкільну картинну галерею, яка от-от відкриється і представити твори художників, котрі навчалися в Колківській школі. ■

Пряма мова

Віктор ТАРАН, політолог, про спробу Офісу Президента України зупинити розподіл 10 мільярдів гривень, виділених урядом для місцевих бюджетів на розвиток інфраструктури:

Усе просто. Офіс Президента хотів рейдернути ці гроші, аби в подальшому перерозподіляти їх на свої «хателки» та піар-акції. Це виглядатиме таким чином. До Зе у пряму ефірі приходять «ходоки з чолобитною». Вислухавши прохання, він у пряму ефірі вимагає від новообраного прем'єр-міністра видати місту 100 млн на будівництво «чогось хорошого». І на другий день у місто за дорученням «доброго царя» приходять кошти. Красиво?.. Те, що при такому сценарії мали постраждати інтереси міст і громад, які на ці гроші готувались би до нового навчального року та завершували б розпочаті інфраструктурні проєкти, на які уряд Гройсмана запланував ім кошти, у команді Зе нікого не хвилює. Головне — піар.

Ось тільки тепер піару «за чужий рахунок» не вийде. І доведеться Зе-команді восени шукати інші варіанти, як утримувати рейтинги (Кабмін таки доручив віддати ці кошти областям. — Ред.).

У номер!

ЛІСІВНИКАМ ДОПОМОГЛА ФОТОПАСТКА

Виявили злодіїв, які везли деревину, минулого четверга вранці

Світлана ДУМСЬКА

Спрацювала фотопастка, встановлена у лісових масивах на межі Звірівського та Мощаницького лісництв ДП «Звірівське ЛМГ». Працівники лісової охорони підприємства одразу виїхали на місце. Зупинили трактор у селі Мо-

щаниця Ківерцівського району. У причепі була, як з'ясувалося, розкряжована деревина породи дуб.

Двоє чоловіків, які були у транспортному засобі, — жителі села Дерно цього ж району. Вони вже не раз потрапляли у поле зору лісової охорони через подібні порушення. ■

■ Редакційний щоденник

А жити і мислити по-європейськи ми ще не навчилися

Фото kowel.rayon.in.ua.

За кілька метрів від Лесиноного білого будиночка – туалет, до якого бояться ходити і діти, і дорослі.

Чим переймалася і з чого дивувалася останнім часом редактор відділу соціального захисту Євгенія СОМОВА

... ГОНИТВОЮ ЗА ДИПЛОМАМИ ВИШІВ

Юрія знала ще студентом. Навчався у Східноєвропейському національному університеті на фізичному факультеті. По його закінченні рік працював учителем в одній з приміських шкіл. Але зарплата була невелика. Тож вирішив поїхати у Норвегію, щоб назбирати гроші на житло. Спершу думав залишитися в цій країні, але згодом зрозумів, що там він нікому не потрібний, а тим більше його диплом про вищу освіту. Тож повернувся додому.

Нині займається логістикою. До вчительської роботи повертатися не збирається. Нова справа виявилася прибутковішою і спокійнішою. Тож диплом фізичного факультету йому не знадобився. І таких, як Юрій, чимало. Молоді люди прагнуть здобути вищу освіту, вступити на будь-який факультет, бо вважають, що диплом є перепусткою до іншого, забезпеченішого життя. Особливою популярністю користуються так звані престижні професії — юриста, економіста, менеджера...

Не змінилися уподобання молоді й цього рідч. Найбільше заяв було подано на гуманітарні спеціальності. За оприлюдненою Міністерством освіти й науки інформацією, найчастіше недавні випускники шкіл хотіли стати філологами, правниками, менеджерами, педагогами, журналістами, психологами. Інженери, будівельники, електрики, як і раніше, були не в пріоритеті. Не хоче молодь працювати з технікою, хоч плач. Чому? Певне тому, що нема достойної зарплати. Та й учитися на технічних факультетах складніше, ніж на гуманітарних. Тому йдуть туди, де легше. Мріючи про високооплачувану роботу, наші діти сподіваються, що матимуть її завдяки диплому. Але, на жаль, не всі мрії збуваються. Більшість із них розіб'ється об реальність життя. Адже ринок праці Волині й України перенасичений економістами, політологами, юристами, культурологами. Йому потрібні робітники на виробництві, водії, працівники сфери харчування. Нині, скажімо, на Волині

найбільше вакансій, де не вимагається диплом про вищу освіту. У топ-10 затребуваних пропозицій — продавці, бухгалтери, водії, кухарі, офіціанти, торгові представники, маркетологи... Але випускники шкіл чомусь і надали ви-

«**Ми не станемо цивілізованою країною, поки сільські учні ходитимуть у будки з вигрібними ямами. Адже облаштування шкільних туалетів — це не тільки питання санітарних норм, а й людської гідності.**»

бирають професії, що не користуються попитом на ринку праці. Нерідко за підказкою батьків. Саме вони намагаються реалізувати у дітях те, чого не зуміли добитися самі. І в цьому нічого поганого немає, якби ж враховували попит на професії. Адже нині є багато гарно оплачуваних і цікавих вакансій, для яких не обов'язково мати диплом про вищу освіту. На жаль, батьків випускників важко переконати в цьому. У них ще живе совкове поняття, що лише диплом забезпечує безбідне життя. Для них головне — дати в руки вудочку, а потім, мовляв, якимось дитя влаштується. А коли не вдається, то нарікають на державу: не створює робочих місць, не дбає про молодь.

... ЩО ТУАЛЕТ ІЗ ДІРКОЮ В ПІДЛОЗІ ПРИНИЖУЄ ЛЮДСЬКУ ГІДНІСТЬ

У Музеї-садибі Косачів, що в Колодязному Ковельського району, влітку багато відвідувачів, причім не лише з Волині, а й з інших областей України та з-за кордону. Музей щороку відвідують більше трьох тисяч екскурсантів.

Бувають тут високі чини, політики. Хто за покликком душі, а хто тому, що посада зобов'язує. Звісно ж, у людей іноді виникає потреба відвідати місце, куди цар пішки ходив. З'явилася вона й у мене. Тож поцікавилася в екскурсовода, милої, інтелігентної жіночки, де воно знаходиться. Та зашарілася і тихенько сказала: «Вам туди, по доріжці». І відразу попередила, що туалет у них не європейський.

Чому жінка знітилася, я зрозуміла, відвідавши вбиральню. Цивілізацією там і справді не пахло. Акуратна цегляна будка з діркою у підлозі і рулоном туалетного паперу на цвяшку мене особливо не здивувала. Не в Америці живу! Доводилося бачити і не таке. Але чомусь уявила, як би відреагував екскурсант із Німеччини чи навіть сусідньої Польщі, побачивши таку вбиральню. Та в нього був би культурний шок! У ХХІ столітті соромно бачити такий туалет біля закладу, який відвідують сотні туристів. Тож поспівчувала працівникам музею, котрим доводиться «пекти раків», спрямовуючи гостей у вуличний туалет, бо внутрішній часто забувається. Адже коли в радянські часи будувалося приміщення музею, то в ньому запланували одномісний службовий внутрішній санвузол із примітивною системою каналізації. При великому напливі відвідувачів вона не справляється.

До речі, екскурсовод обмовилася, що невдовзі святкуватимуть 150-річчя від дня народження Лесі Українки. Тож сподіваються отримати кошти з обласного, місцевого і державного бюджетів на ремонт. А його потребують не тільки білий і сірий будиночки, а й літературний. Можливо, тоді облаштують і нормальні внутрішні санвузли. Адже як театр починається з вішака, так і музей — із туалету. За його виглядом, санітарним станом оцінюють і державу, рівень культури та цивілізованості нації. Тому мені й боляче бачити холодні,

брудні вуличні вбиральні у сільських школах. Дітям доводиться в дощ і холод бігати до них. А це не нормально. Ми не станемо цивілізованою країною, поки сільські учні ходитимуть у будки з вигрібними ямами. Адже облаштування шкільних туалетів — це не тільки питання санітарних норм, а й людської гідності.

... ЩО ЗНАЙТИ РОБОТУ ЛЮДИНІ З ІНВАЛІДНІСТЮ — НЕАБІЯКА ПРОБЛЕМА

Якось голова Волинської обласної організації інвалідів зору Юрій Симончук обмовився, що йому довелося довго переконувати незрячого хлопця, аби той отримав повну середню освіту. Мовляв, тоді зможеш вступити до якогось навчального закладу, здобути професію. Той слухав, а тоді сказав: «Закінчу, а далі що? Ви дасте мені роботу? Її нині й здорові не всі мають».

І справді, працевлаштуватися незрячій людині нелегко. Та й з іншими вадами здоров'я — теж. Про це розповіла недавно відвідувачка редакції Ірина. Вона закінчила економічний факультет Луцького національного технічного університету. Вчилася на «бюджеті». Внаслідок захворювання дівчина має дещо сповільнені рухи. У всьому іншому — це звичайна юнка, котра володіє комп'ютером, хоче і може працювати. Звісно, на конвеєр її не поставивши — порушитися технологічний процес, будуть простоювати інші робітники, за касу в супермаркеті теж не посадиш. Дівчина розуміє свою проблему, але мріє про посаду економіста (має невеличкий досвід роботи), помічниця бухгалтера, секретаря керівника. Зрештою, каже, що погодилася б працювати і пакувальницею, вахтером прибиральницею в якійсь невеличкій установі... Ірина хоче влаштуватися на роботу не лише заради грошей — мріє відчувати себе потрібною людям, бути у колективі. У центрі зайнятості, на жаль, їй не запропонували вакансії, яка б підходила за станом здоров'я. Тож прийшла до редакції з проханням допомогти. Можливо, відгукнуться роботодавці, якому потрібна саме така працівниця з інвалідністю II групи. Телефон дівчини є в редакції. Тож будемо чекати пропозицій. Обіцяємо передати їх Ірині. З її слів, вона шукала роботу і самотужки, розсилала резюме, ходила на співбесіди. Але потенційні працедавці, зачувши, що має інвалідність, казали: «Чекайте, згодом зателефонуємо...» Дзвінка, звісно, не було.

З подібним доводилося стикатися й багатьом іншим людям з інвалідністю. Працедавці, попри те, що є закон, який зобов'язує їх виконувати нормативи створення робочих місць для осіб із вадами здоров'я, не дотримуються його. Так зване квотування успішно діє в країнах ЄС, але в Україні пробуксовує. Очевидно, через м'які штрафні санкції. Хитріші навчилися обходити закон й уникати покарання. Є й такі, котрим легше сплатити штраф, ніж оформити людину або обладнати для неї робоче місце, спорудити пандус, облаштувати відповідний туалет. Зрештою, працевлаштуванню заважає наш менталітет. Не всі українці готові сприймати адекватно у колективі співробітника, який чимось відрізняється від них. ■

Ковельські бігуни вирушили у марафон дистанцією 500 км і за 10 днів мають дістатися до Києва. 15 серпня вони стартували біля пам'ятника борцям за волю України. До складу команди входять: майстер спорту України з легкої атлетики Олена Шевченко, чемпіон України з бігу на 100 км Ігор Саханда та ультрамарафонець Володимир Сковородка, котрий увійшов до Книги рекордів України як перший пожежник, що здолав марафон у повному бойовому спорядженні.

Одномісячне немовля отруїлося нітратами у селі Синів Гощанського району Рівненщини. Хлопчик потрапив до реанімації після того, як тітка нагодувала його сумішшю (мама дитини захворіла і перебуває у лікарні). Жінка помітила, що у племінника почала синіти шкіра, й одразу звернулася до медиків. За її словами, вона купила якісну суміш, воду з криниці закип'ятила. Як з'ясувалося, вміст нітратів у воді перевищував норму у 12 разів.

■ До витоків

І Володимир-Волинський на один день перетворився на маленький Ізраїль

Колоритні, у традиційному чорно-білому вбранні та з довгими чорними пейсами, хасиди нещодавно заповнили вулиці найдревнішого міста нашого краю

Світлана КОШИРЕЦЬ

Таблички-вказівники, складені тільки на івриті, спрямовували гостей міста до їхньої святині в парку Гагаріна — огеля (каплички), де поховано святого праведника Шломо Готліба Карлінера, який помер у 1792-му. Щороку в день його смерті хасиди з усього світу з'їжджаються на могилу цадика (духовного провідника), моляться у притаманній їм екстатичній манері, оплакують смерть свого видатного предка, читають Тегілім (псалми Давидові).

За часів Радянського Союзу, коли процвітав антисемітизм та цілеспрямовано руйнувалися історичні пам'ятки, таке паломництво для них було неможливим. Лише коли Україна стала незалежною, у Володимирі-Волинському, на місці знищеного величезного єврейського цвинтаря, знайшли місце поховання Шломо Готліба, орієнтуючись на залишки фундаменту оригінального огеля, зведеного колись над його могилою. Поруч із цадиком у цій споруді є ще одне поховання, що належить праведникові Каббали отцю Єгуді з Ковеля, який помер у нашому місті.

Огель відбудовано у 1999 році, і в цьому брали участь не тільки євреї. Ще й зараз доглядати за ним приходять Любов Сидорова. Вона росіянка, та щоразу ця жінка, уже поважного віку, ретельно наводить порядок довкола єврейської святині, розповідає, що колись її чоловік Микола, теж росіянин, зводив цю споруду, згодом прибирав тут, а по його смерті до такої благородної справи долучилась і вона.

Любов Олександрівна представник єврейської громади міста Володимир Музиченко зустрічали хасидів поблизу огеля. Ще тільки був полудень,

Любов Сидорова, незважаючи на поважний вік, невтомно доглядає священне для хасидів місце.

а вже прибуло близько сотні паломників, переважно з Ізраїлю та США, причому їхали не лише чоловіки, а й жінки та маленькі діти. Чимало з них приїхали до Володимира-Волинського напередодні й розмістилися в готелі. Володимир Анатолійович розповідає, що вже о сьомій ранку отримав дзвінок від хасида-американця, який дуже просив відчинити йому єврейську капличку.

Цього разу зустрічати іноземних гостей було приємніше, адже зовсім нещодавно в огелі було завершено тривалий ремонт і впорядковано обидві могили зусиллями того ж таки пана Музиченка з помічниками. А ще ж відносно недавно зовнішні стіни культової споруди були занедбані, їх часто розмальовували, і не завжди пристой-

«Обіди були незвичайними. Їх привезли окремим бусом майже за 350 кілометрів із Меджибожа, що на Хмельниччині. Саме там розміщено кошерну кухню, якій хасиди довіряють передовсім і яка є однією з найкращих в Україні.»

ними написами. Наші земляки й тепер деколи не зважають, що це — історична пам'ятка, та, без сумніву, поява інформаційної таблички на фасаді зробила добру справу — порядку стало більше.

Для хасидів підготували також масивний банер на стіні спорткомплексу неподалік каплички. Прочитати його українці б не змогли — хіба ті, які володіють івритом. Та у Володимирі-Волинському таких людей немає, каже Володимир Музи-

ченко, дехто тільки намагається вчити цю мову. З ізраїльськими й американськими гостями він спілкувався англійською, яку трохи знає, та мовою жестів. Непорозумінь не виникало.

Саме у спорткомплексі карлінська хасидська община Києва орендувала приміщення для паломницьких обідів. Шломо Готліба вшановують насамперед представники цієї течії хасидизму — Карлін-Столінської.

Обіди були незвичайними. Їх привезли окремим бусом майже

за 350 кілометрів із Меджибожа, що на Хмельниччині. Саме там розміщено кошерну кухню, якій хасиди довіряють передовсім і яка є однією з найкращих в Україні. У цьому запевнили мене молоді офіціанти, що обслуговували тут приїжджих. Ці хлопці — українці, деякі з них уже не вперше в нашому місті з такою місією. А у Меджибожі до речі, також давня єврейська історія: у цьому селищі поховано засновника хасидського руху Баала Шема Това, на могилу якого так само прибувають паломники з усіх усюд.

Принагідно я поцікавилась, чим саме харчуються євреї. Хлопці спочатку напередбій розказували про кугель — дуже смачну картопляну запіканку, про макарони, рис, курку і рибу з особливими спеціями. Деякі продукти для цього привозять із самого Ізраїлю. А український водій, якому часто доводиться курсувати в хасидських справах, додав таку деталь: на забій курей фурами із Меджибожа возять аж в Умань, що за 256 кілометрів! Там є для цього спеціальний забійний цех. І чоловікові якось доводилося у таку далечинь везти шестеро гусок, причому одну з них у цеху забракували: дзьоб був не такий. Потім мав мороку з тією гускою: довго вирішував, куди її подіти. Зрештою йому було сказано віддати птицю якійсь бабці.

Один із хасидів дав згоду, коли запитала, чи можна їх сфотографувати. А інші, можливо, цього й не бачили, бо під час молитви і справді входять у своєрідний транс, як, очевидно, і Шломо Готліб у день, коли був поранений «російським казак» (так зазначено в історичній довідці). Той саме проходив повз синагогу, яких, до речі, у Володимирі-Волинському було близько двадцяти, як стверджує Володимир Музиченко, який ретельно нині вивчає єврейську історію нашого міста. Отож росіянин зненацька поцілів через вікно в рабина, котрий молився. А той настільки був проинятий молитвою, що навіть не почув пострілу, не відчув болю. Син смикнув його за руку, а Шломо Готліб лише здивувався, мовляв, чого ти мене відволікаєш. Прожив після цього ще п'ять днів. ■

Цифри Факти

Майже 40 чоловіків перенесли човен вікінгів – драккар Гунгіра від Рівненського обласного краєзнавчого музею на Басівкутське озеро. Історичну реконструкцію прадавнього човна здійснив місцевий мешканець Юрій Ойцось за підтримки рівненських лісівників. Будували дев'ятиметрове судно на подвір'ї музею, а тепер вирішили транспортувати у більш людне місце, тож охочі мають можливість зробити біля нього фото на згадку. Невдовзі у ньому можна буде прокататися, а залучені кошти спрямують на створення та діяльність Етнографічного комплексу – музею-скансену «Городище Оствиця».

РЕКЛАМА

Прошу вважати втраченим Дозвіл № 5526310 країна PL, тип E3, вид Універсальний, виданий 25.07.2019 ковельським ПВД Укртрансбезпеки на автомобільний транспортний засіб МПП «Профіт», код ЄДРПОУ 30912142, Волинська обл., смт. Ратне, вул. Серпнева, 16, номерний знак автомобіля АС8718ВС.

РЕКЛАМА

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitraktor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

Блоки від виробника
СТІНОВИЙ БЛОК

з дном – 20x20x40 без дна – 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУВНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ

ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ – ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА – 90–100 грн/год.
Тел.: (066) 67 92 077,
(097) 19 01 915.

Продаються причепи 2ПТС-9, 2ПТС-6, борона БДН-30.
Тел. 068-854-54-43.

Продаються:

- кільця залізобетонні з кришками діам. 1,0 м, 1,5 м, 2,0 м,
- труби залізобетонні діам. 0,5 м, 0,7 м, 0,8 м.
- блоки стінові вібропресовані 190*180*400

ТЕЛ. 050 674 24 65.

Футбол

ВИХІД В УПЛ? — ДО ДРУГОЇ ЛІГИ ЗАРАЗ БЛИЖЧЕ...

«Волинь» спіймала прикрого облизня у Миколаєві

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Перша ліга. 4-й тур. МФК «Миколаїв» (Миколаїв) — «Волинь» (Луцьк) — 3:2 (1:0 — Владислав Бугай, 4 хв.; 1:1 — Младен Бартулович, 21 хв.; 1:2 — Міха Горопевшек, 46 хв.; 2:2 — Віктор Берко, 80 хв.; 3:2 — Ігор Семенина, 83 хв.)

17 серпня. Миколаїв. «Верхній стадіон». 450 глядачів. Головний суддя Роман Блавацький (Львів).

Нам уже здавалося, що над футбольною Волиною нарешті визирнуло сонечко. Адже в попередньому, третьому, турі лучани нарешті змогли здобути свою першу перемогу в новому сезоні. Та ще й яку! З рахунком 3:2 обіграли «Прикарпаття», поступаючись 0:2 після першого тайму!

Щоправда, вже на четвертій хвилині виїзного поединку з «Миколаєвом» сподівання волинян на три очки почало зтягувати хмарами. Владислав Бугай пробив низом, м'яч якимось дивом зумів прокотитися повз силу-силенну ніг гравців «Волині» і опинився у воротах, уже на старті «летимо» — 0:1!

Миколаєвець Ігор Семенина та лучанин Сіваш Хагназарі билися, неначе ті леви.

титься до другої вольової перемоги лучан. Та дзуськи!

Справжнісіньким рятівником «Миколаєва» стає Ігор Семенина, який з інтервалом у три хвилини організовує два голи у ворота «Волині». Спочатку він асистує Вікторові Берку, а невдовзі забиває і сам...

Переможні 2:1 раптом перетворюються на програшні 2:3 — підопічні Андрія Тлумака намагаються таки врятувати ситуацію. Проте безрезультатно.

4 очки після 4 турів, від'ємна різ-

ниця забитих і пропущених м'ячів та місце в нижній частині турнірної таблиці — у команди, яка заявляє про наміри повернутися в УПЛ! Ну-ну...

Результати 4-го туру: «Кремінь» — «Гірник-Спорт» — 1:2; «Металіст 1925» — «Агробізнес» — 0:1; «Балкани» — «Металург» — 4:0; «Миколаїв» — «Волинь» — 3:2; «Оболонь-Бровар» — «Минай» — 4:3; «Чорноморець» — «Авангард» — 0:1; «Інгулець» — «Черкащина» — 1:0; «Рух» — «Прикарпаття» — 2:1.

4 очки після 4 турів, від'ємна різниця забитих і пропущених м'ячів та місце в нижній частині турнірної таблиці — у команди, яка заявляє про наміри повернутися в УПЛ! Ну-ну...

Ще трохи, і головний арбітр зустрічі Роман Блавацький призначає пенальті у ворота Віталія Неділька. Проте наш голкіпер парює удар Владислава Войцеховського!

А ось у середині першого тайму лучани зрівняли рахунок зусиллями своїх леґіонерів-балканців. Словенець Міха Горопевшек класно вивів на ударну позицію хорвата Младена Бартуловича, і той точно поцілів у нижній кут воріт — 1:1!

А в самісінькому дебюті Горопевшек забив і сам (звісно, головою) — у другому матчі поспіль!

Вже, здавалося, поєдинок ко-

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРШОЇ ЛІГИ

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Авангард» (Краматорськ, Донецьчина)	4	3	1	0	9-5	10
2	«Інгулець» (Петрове, Кіровоградщина)	4	3	0	1	5-1	9
3	«Оболонь-Бровар» (Київ)	4	2	2	0	10-8	8
4	«Рух» (Львів)	4	2	2	0	5-3	8
5	«Агробізнес» (Волочиск, Хмельниччина)	4	2	1	1	6-4	7
6	«Миколаїв» (Миколаїв)	4	2	1	1	8-7	7
7	«Чорноморець» (Одеса)	4	2	0	2	6-4	6
8	«Кремінь» (Кременчук, Полтавщина)	4	1	2	1	6-6	5
9	«Металіст 1925» (Харків)	4	1	2	1	2-2	5
10	«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	4	1	1	2	8-7	4
11	«Балкани» (Зоря, Одещина)	4	1	1	2	4-4	4
12	«Волинь» (Луцьк)	4	1	1	2	8-9	4
13	«Минай» (Минай, Закарпаття)	4	1	1	2	5-8	4
14	«Гірник-Спорт» (Горішні Плавні, Полтавщина)	4	1	0	3	4-8	3
15	«Черкащина» (Черкаси)	4	0	2	2	5-8	2
16	«Металург» (Запоріжжя)	4	0	1	3	3-10	1

У списку бомбардирів лідирує Данііл Кондраков («Рух») — 4 голи (2 — з пенальті).

Цифри Факти

● **Брати Скоці з Волині створили успішний бізнес у США.** Спочатку вони прибирали у ресторанах, розвозили пошту, працювали на будівництві, а трохи підзаробивши, купили автомобіль. Створили компанію «USKO», яка займається перевезенням вантажів по всій Америці. Керує внутрішніми перевезеннями Влад, а Віталій очолив напрямок міжнародних пересилок вантажів. Сергій веде технічну підтримку, а наймолодший Микола — один із менеджерів диспетчерського відділу. У компанії працює понад 150 людей, більшість — українці та американці українського походження. Найстарший брат Степан — єдиний, хто не приєднався до сімейного бізнесу, — знайшов себе у галузі продажу нерухомості. А в Україні є ще п'ятеро братів. Скоці активно підтримують українську діаспору в Сакраменто, передають гуманітарну допомогу на Батьківщину.

● **Картину «Запорожці пишуть листа турецькому султанові» Іллі Рєпіна можна побачити на одному з автобусів Рівного.**

Арт-машину помітила журналістка Наталія Пастухова. «І все-таки Рівне — мистецьке місто! Подивіться-но тільки на цю приміську маршрутку! Круто!» — написала вона у фейсбуці, прикріпивши фото.

● **Рівнянка у Китаї вийшла заміж за луганчанина. Вероніка і Дамир поєднали свої долі у гостинній оселі Українського посольства.** Урочиста церемонія реєстрації шлюбу відбулася у Пекіні, хоч довгих років щасливого подружнього життя молодят бажали від імені Української держави. З початку року в дипломатичному представництві в КНР одружилося 10 пар.

Читайте у серпневому випуску іншого нашого видання

«ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»

Невже збуваються слова гадалки, яка напрощила Віктору Павліку 5 дружин?

Катрін Денъов: «А я ж цілувалася з ним безкоштовно!»

Лідер гурту «Антитіла»

Тарас ТОПОЛЯ:

«Булінг, або насильство в сім'ї, неможливо перемогти, але...»

Виносила під серцем трьох дітей. А ще те серце підказало стати мамою для двох покинутих...

Запитуйте у відділеннях зв'язку і ваших листонош!

Усього 6,5 гривні

«А я ж цілувалася з ним безкоштовно!»
5 знакових чоловіків у житті Катрін Денъов (с. 11)

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
18 серпня 2019 (субота) № 11

Лідер гурту «Антитіла» Тарас ТОПОЛЯ:
«Булінг, або насильство в сім'ї, неможливо перемогти, але...» (с. 11)

Невже збуваються слова гадалки, яка напрощила Віктору Павліку 5 дружин?
• Зірка У знаменитого Шендіма було вже чотири шлюби і три дружини. Тепер 53-річний народний артист України зустрічається із 25-річною дівчиною Катериною (на фото) (с. 11)

Виносила під серцем трьох дітей. А ще те серце підказало стати мамою для двох покинутих...
• ДИ, ДЕ НИВЕ ЛЮДИ (с. 11)

